

Hayat Ne Garip

— şimo · 01 Ocak 2012

Bilenince öğle

İnce sancılar sığınağıma göz işler
İlkel yanıma benzer azametim

Öksüren kubbede bir dilim yağmur
İliklerime sunulan sürgülü sungular

Bilenince aksağınım

Bilincimden sarhoş hancılar kalkar
Oturgaçlı yolculuklar başlar

Taahhütlü veda ve pul azmim tanıdık

Bilenince öyle inceden inceye sızlar
Bir ince ay bir de yay göğsümde

Bilmecenin bilindiği yerde
Ömür tutunabildiğin yerden dokunacak sana

Ay çal incindiğin yerden yassına
Kılıfsız heceler yutkunacak düşleri

Yapbozcunun kurcaladığı aşk
Dağınık küf sarmalı oyun
Demir mintan yontulu alışkanlıkların olacak

İnci gözlerine al rahmine düşür beni

Kirli beyaz belki mavişir belki de sevişir düşlerimde
Dudağında belirgin ben
Çil ışıldamalı sürmeli kadın

Adın kimsenin bilmediği bir mısradaki saklı

Gün batımı ve düş batımı
Dalga kıran hüzün solgunluğu içmeyle

Dilimce ince sitekler
Dinimce helalim olma yolunda deyimler savrulur sokağına
Öyle sinsice

Sen aklıma girince
Utanarak tenime değince
Ahu bir sevinçle
İçli bir aşk ah çekişlerime sarılır
Tutkulu üstelik delice
Hayat ne garip
Yar
Seni sevince

şimo sinan şeker